

Geleneğe karşı ihanet, işlevselliğe karşı büyü: Groppi ve aydınlatma biçimleri Tradition vs. betrayal, functionalism vs. magic: Groppi's way of illuminating spaces

Davide Groppi'nin tasarımlarını
Mozaik'te bulabilirsiniz.
You can find Davide Groppi's
designs at Mozaik.

Röportaj Interview: Ecem Arslanay

1980'lerin sonunda Piacenza'da küçük ve keşifçi bir atölyede başlayan serüveniyle, bugün prestijli ve özgün bir marka olarak tanınan Davide Groppi, sorularımızı tasarımlarındaki zarafet ve sadelikle aydınlatıyor. Mekânın gerçeğini ışıkla ortaya çıkarmaya çalışıyor. Çalışırken tesadüflere, deneylere, geleneklere ve ihanetlere inanıyor. İnadıkça, ışığın ve karanlığın sihrini görüyor. Gördüğünü görünür kılıyor ve formlarının çoğalmamasını hedefliyor çünkü sonuca en az kaynakla varmak istiyor. Vardığı yerlerde durmayabiliyor çünkü ilerlemekten korkmuyor...

Starting in a small and exploratory workshop in Piacenza at the end of the 1980s, Davide Groppi has today become a prestigious and unique brand. He illuminates our questions with the elegance and simplicity inherent in his designs. He strives to reveal the truth of a space through light. As he strives, he believes in serendipity, experimentation, traditions, and betrayals. The more he believes, the more he sees the magic of light and darkness. As he sees the unseen unveiled, he aims for his forms not to proliferate, seeking results with minimal resources. Reaching his desired outcomes, he does not linger, for he is unafraid to forge ahead...

DAVIDE GROPPI

Uluslararası alanda tanınan bir aydınlatma tasarımcısı olarak yolculuğunuz Pi-
acenza'da küçük bir atölyede başladı. Buradaki ilk deneyimlerin aydınlatmaya
yaklaşımınızı nasıl şekillendirdi ve hangi önemli anlar yolunuzu belirledi?

Benim dünyam ışık aracılığıyla hikâyeler anlatma arzusundan doğdu. İçimde
barındırdığım uçsuz bucaksız evreni anlatma tutkum için ışığın ve lambaların iyi
bir imkân sunduğunu düşündüm. Ingo Maurer ve Maddalena De Padova ile tanış-
mam belirleyici oldu. Fakat çocukluğumdan beri sanat, müzik, edebiyat ve sine-
ma hakkında biriktirdiğim her şey önem taşıyor.

**İtalya'nın zengin bir zanaat ve tasarım geçmişi var. Bu gelenekleri onurlandır-
makla yeniliğin sınırlarını zorlamak arasında nasıl bir denge kuruyorsunuz?**

Çalışmalarımı mükemmel bir şekilde yansıtan iki kelime “gelenek” ve “ihanet.”
Aynı etimolojiyi paylaşsalar da zıt kavramları ifade ediyorlar. Ben de böyleyim,
zıtlıklar arasında yaşıyorum. Geleneğe saygı duyuyorum ama teknikle ve yenilikçi
bakışla ona ihanet de ediyorum.

**İkonik tasarım markaları çıkarmış bir ülkede üretmenin baskısıyla nasıl
başa çıkıyorsunuz? Ortak hedefler doğrultusunda, Mozaik ve Davide Groppi
arasındaki işbirliğini yönlendiren şey ne oldu?**

Ortam çok teşvik edici. Ustalar beni yükseklere uçuruyor. Onları aşmaya çalış-
mayıl, onların birikimi sayesinde çağdaşlığımı ifade etmeyi kastediyorum... Bir-
çok insan çalışmalarımızı seviyor, takdir ediyor ve lambalarımızı harekete geçiren
duyguları da mükemmel bir şekilde anlıyor. Bu nedenle Mozaik ile işbirliği yap-
maktan ötürü çok mutluyuz. İlişkimizi *SIMBIOSI* lambamızla ilişkilendirmeyi
seviyorum. Her bir elemanın birbirine ince bir kırmızı iplikle bağlı olduğu bu ta-
sarımda, tüm parçalar birbiriyle uyum içinde çalışıyor. Mozaik, şirselliğimizi tut-
ku ve özgünlükle tanınmanın mümkün olduğu bir yer.

**Tasarımı sadeleştirmenin özellikle zorlayıcı veya ödüllendirici olduğu bir
projeniz varsa, e bu projede deneyselliğin nasıl bir rol oynadığını anlatabilir
misiniz? Örneğin, *SANMARTINO*, avizenin yokluğunu vurgulayarak onun
anısını canlandıran bir tasarım olarak, geleneği minimalizm ile onurlandırma
yaklaşımınızı nasıl yansıtıyor?**

Bu sorunuza örnek olarak *NULLA*'yı verebilirim. Onu adeta formun feshine
ulaşana kadar sadeleştirdim. *SANMARTINO* ise gerçekte bir oyun. Lambaları an-
lamak için kullandığım neşeli yöntemin bir parçası.

**İtalyan kültürünün derinliklerine işlemiş *sprezzatura* anlayışı –zahmetsiz
stil– sizin minimalist yaklaşımınızı nasıl etkiliyor? Tasarımlarınızda lüks his-
sini savurganlığa kaçmadan nasıl veriyorsunuz?**

Normalde şekillerim minimaldir, ideografik olarak projenin işlevlerini temsil
ederler. Lüks kelimesini sevmiyorum. Dünyanın dört bir yanındaki pek çok insa-
nın, kendi dünyalarını “lüks” kılmak için tasarımlarımda kendilerini görebilecek-
lerini düşünmek hoşuma gidiyor.

**Tesadüfler yaratıcı sürecinizi nasıl etkiler? Beklenmedik bir olayın veya ka-
zanın önemli bir tasarım anına yol açtığı bir örneğiniz var mı? Başarısızlık gibi
algılanabilecek bir durumun bir atılma dönüştüğü oldu mu ve bu tür dene-
yimler sonraki çalışmalarınıza yaklaşımınızı nasıl şekillendirdi?**

Bu her gün peşinde olduğum bir durum. İçinde yaşadığım bir hal, hep bir şey-
lerin olmasını bekliyorum. *NULLA* böyle ortaya çıktı. Tavanda küçük bir delik
gördüm, elimde ilk güçlü LED'ler vardı ve *NULLA* doğdu.

**“Az çoktur”dan “Az sıkıcıdır”a uzanan ikonik tartışmalar göz önüne alındı-
ğında, siz David Groppi olarak kendi minimal tasarımlarınızda “daha fazla”
ve “daha az” arasındaki çizgide nasıl geziniyorsunuz –güzelliği kısıtlamada mı
buluyorsunuz yoksa hep “daha fazla” bir dokunuşa yer var mı?**

Gerçeği arıyorum çünkü gerçeğin de özünde güzellik kavramıyla bağlantılı ol-
duğuna inanıyorum. Kendimi minimalist olarak görmüyorum. Minimalist terimi-
ni de sevmiyorum çünkü onu belirli bir stille ilişkilendiriyorum. Bunun yerine,
lambalarımı bir yöntemin çocukları sayıyorum. Bu yöntem de hayret yöntemi ve
aslına bakarsanız, lambalarım bazen hiç de minimal değil.

**Minimal armatürleriniz mimari mekânlara kusursuzca uyum sağlıyorlar.
Gizli fakat etkililer. Mimarlar ve iç mimarlarla işbirliği yapmak bu yaklaşımı-
nızı nasıl etkiledi?**

Çok etkiledi. Nihayetinde mimari ışıktır. Tiyatrodur –ki sinemada olduğu
gibi– tiyatrodada da ışık her şeydir. Mekânları “fotoğraflamayı” ve ışıkla mekânı
tarif etmeyi öğrendim.

**Your journey to becoming an internationally recognized lighting designer be-
gan in a small workshop in Piacenza. How did those early experiences shape
your approach to lighting, and what pivotal moments led you down this path?**

My world was born from the desire to tell stories through light. I felt the desire
to communicate the whole universe that I had inside and I thought that light and
lamps were a good opportunity. The meeting with Ingo Maurer and Maddalena
De Padova was important. But everything I have sedimented, since I was a child,
about art, music, literature, and cinema was also very important.

**Italy has a rich history of craftsmanship and design. How do you balance
honoring these traditions with pushing the boundaries of innovation?**

Two words that perfectly capture my work are “tradition” and “betrayal”. While
they share the same etymology, they express opposing concepts. I live like this,
between opposites. I respect tradition, but at the same time I betray it by innova-
tively looking at things, also thanks to technique.

**How do you handle the pressure of working in a country with iconic design
brands, and what drove the collaboration between Mozaik and Davide Groppi
to achieve shared goals?**

It is very stimulating. The masters make me fly high. Not to try to surpass them,
but simply to express my contemporaneity, also thanks to their history. Many
people love and appreciate our work and perfectly understand the feelings that
move our lamps. That is why we are very happy to collaborate with Mozaik. I like
to associate our relationship with our *SIMBIOSI* lamp, where each light element,
linked by a delicate red thread, functions in relation to others... Mozaik is a place
where it is possible to know our poetics with passion and authenticity.

**Can you describe a project where simplifying the design was particularly
challenging or rewarding, and how experimentation played a role? For exam-
ple, how does *SANMARTINO*, which evokes the memory of a chandelier by
emphasizing its absence, reflect your approach to balancing simplicity with
honoring tradition?**

An example is *NULLA*. I simplified it to the maximum until reaching the can-
cellation of the form. *SANMARTINO*, in reality, is a game. It is part of my light
way of understanding lamps.

**How does the concept of *sprezzatura* —effortless style, deeply embedded in
Italian culture— influence your minimalist approach, and how do you convey
the idea of luxury without excess in your designs?**

Normally my shapes are minimal, they ideographically represent the functions of
the project. I don't like the word luxury. I like to think that many people, around the
world, can recognize themselves in what I do to make it their “luxurious” world.

**How does serendipity influence your creative process? Can you share an ex-
ample where an unexpected event or accident led to a pivotal design moment?
Also, was there a moment when a perceived failure turned into a breakthrough,
and how did such experiences shape your approach to future work?**

It's a state I seek every day. It's a sort of condition in which I live, always waiting
for something to happen. *NULLA*, was born like this. I saw a small hole in the
ceiling, I had the first powerful LEDs in my hands and *NULLA* was born.

**Given the iconic debates from “Less is more” to “Less is a bore,” how do you,
David Groppi, navigate the line between “more” and “less” in your minimal de-
signs — do you find beauty in restraint, or is there room for a touch of “more”?**

I seek the truth because I believe that truth is intrinsically linked to the concept of
beauty. I do not consider myself a minimalist. I do not like the term minimalist be-
cause I associate it with a style. Instead, my lamps are the children of a method, which
is also the method of amazement. And in fact, sometimes, my lamps are not minimal.

**Your minimal fixtures blend seamlessly into a space. They are subtle yet im-
pactful. How has collaborating with architects and interior designers influ-
enced this approach?**

Çalışmalarımı mükemmel bir şekilde yansıtan iki kelime “gelenek” ve “ ihanet.” ... Ben de böyleyim, zıtlıklar arasında yaşıyorum. Geleneğe saygı duyuyorum ama teknikle ve yenilikçi bakışla ona ihanet de ediyorum.

DAVIDE GROPPİ, SANMARTINO, 2014.

DAVIDE GROPPİ, SANMARTINO, 2014.

Two words that perfectly capture my work are “tradition” and “betrayal”. ... I live like this, between opposites. I respect tradition, but at the same time I betray it by innovatively looking at things, also thanks to technique.

DAVIDE GROPPI, SIMBIOSI, 2015.

DAVIDE GROPPI, POST PRANDIUM, 2023.

Sanattaki *chiaroscuro*'ya benzeyen bir aydınlık ve karanlık dengeleme yönteminiz var. Bu ikiliği nasıl kavramsallaştırıyorsunuz? “Negatif alanın” –ışığın yokluğunun– çalışmalarınızda kilit bir rol oynadığı örnekleri paylaşabilir misiniz?

Her zaman Caravaggio'nun çalışmalarını ve Michelangelo'nun bitmemiş heykellerini örnek almışumdur. Caravaggio'nun *Emmas'ta Akşam Yemeği* yapay ışıkta bir mana bulmam için bana ilham verdi. Michelangelo ise, kendi deyimiyle, projenin bir yerde zaten var olduğunu anlamamı sağladı. Ben de ışığı kullanarak mekânın gerçeğini ortaya çıkarmaya çalışıyorum.

Aydınlatmada görünürlük, ambiyans ve kişisel alanı dengelerken, kullandığınız teknolojilerin tasarladığınız mekânları kısıtlamasını önleyip, yerine getirmesini nasıl sağlarsınız?

Hafif ama baştan çıkarıcı olmaya çalışıyorum. Teknolojik olmaya çalışıyorum ama çok fazla da değil. Şaşırtmaya ama aynı zamanda ihtiyaçlara somut cevaplar vermeye çalışıyorum. Hepsi bu kadar.

Her şeyin daha önce yapılmış olduğu bir dünyada özgün olmanın baskısıyla nasıl başa çıkıyorsunuz?

Korkmamaya çalışıyorum. Korku her zaman konformizm ve bıkkınlık yaratır. Bu yüzden meraklı ve deneyci olmaya devam ediyorum. James Cook bir sınırın her zaman baştan çıkarıcı olduğunu söylemiştir. Ben sınırları aşmayı severim.

Klasik bir İtalyan ikonunu 21. yüzyıl için yeniden tasarlayacak olsaydınız, hangi unsurları korurdunuz ve bunları yenilikle nasıl harmanladınız?

Günümüz teknolojileriyle bakıldığında 1900'lerden kalma bazı lambalar beni büyülüyor. Fakat , daha önce yapılamayan şeyleri yapmak için teknolojiyi kullanmayı da isterdim.

Tasarım tercihlerinizin etik sonuçlarını, özellikle sürdürülebilirlik ve sosyal sorumluluk bakımından nasıl ele alıyorsunuz?

Minimal formlara olan eğilimim, formların çoğalmamasına yönelik bir tür beyandır. Nihayetinde sonuca en az kaynakla ulaşmaya çalışıyorum.

Aydınlatma tasarımının teknolojiyle nasıl evrildiğini düşünüyorsunuz? İnsanların ötesinde bir şey için bir ışık yaratabilseydiniz, bu ne olurdu ve nasıl çalışırdı?

Sık sık imkânsız çözümler hayal ederim. Güzel bir egzersiz. Bir melek gibi bizi takip eden bir ışık düşünmek hoşuma gitti. Dokunduğunu ışık haline getirebilen bir şey düşünmek de öyle... İşte böyle, sihirle...

Very much. Architecture is light. Architecture is also theater. And in theater, as in cinema, light is everything. I learned to “photograph” spaces, and describe, with light, the space itself.

You have a way of balancing light and darkness, similar to chiaroscuro in art. How do you conceptualize this duality, and could you share examples where ‘negative space’ — the absence of light— plays a key role in your work?

I have always taken Caravaggio's work and Michelangelo's unfinished sculptures as examples. Caravaggio's *Supper at Emmaus* inspired me to find a meaning to artificial light. Michelangelo made me understand, to paraphrase him, that the project already exists in a place and I, using light, try to bring out the truth of the space.

How do you balance visibility, ambiance, and intimacy while ensuring your technologies enhance, rather than overpower, the spaces you design?

I try to be light, but seductive. I try to be technological, but not too much. I try to amaze, but also to give concrete answers to needs. That's all.

How do you cope with the pressure of being original in a world where everything seems to have been done before?

I try not to be afraid. Fear always generates conformity and boredom. So, I remain curious, an experimenter. James Cook said that a border is always a temptation. I like to overcome borders.

If you were to reimagine a classic Italian icon for the 21st century, which elements would you retain, and how would you infuse them with innovation?

Some lamps from the 1900s looked at with today's technologies, fascinate me. But, at the same time, I would like to use technology to do things that couldn't be done before.

How do you address the ethical implications of your design choices, especially in terms of sustainability and social responsibility?

My inclination towards minimal forms is a sort of declaration of non-proliferation of forms. I try to get to the point with the least use of resources.

How do you see lighting design evolving with technology, and if you could create a light for something beyond humans, what would it be and how would it function?

I often dream of impossible solutions. It's a nice exercise. I like to think of a light that follows you, like an angel. I like to think of something that makes anything light, touching it. Just like that, by magic.

DAVIDE GROPPU, SIMBIOSI, 2015.

Nihayetinde mimari ışıktır. Tiyatrodur
–ki sinemada olduğu gibi– tiyatrodada ışık her şeydir.

Architecture is light. Architecture is also theater.
And in theater, as in cinema, light is everything.

DAVIDE GROPPU, NULLA, 2010.